

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Ο ΗΛΙΟΣ ΠΟΥ
ΕΧΑΣΕ ΤΟ
ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ

εικονογράφηση

ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Η **Ευρυδίκη Αμανατίδου** ζει στην Αθήνα, ακόμη κι όταν βρίσκεται στον κόσμο της μαζί με τον άηλο της εαυτό, την Ερίλια. Παρά το ότι σπούδασε νομικά, της αρέσει να παίζει με τις λέξεις, τα χαρτιά και τα μοθύβια. Για του λόγου το αληθές, μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί τέσσερα μυθιστορήματά της και το παιδικό θεατρικό έργο «Ένα καπέλο για τον καθηγητή» που βραβεύτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Κείμενά της θα βρείτε στο www.deity.gr, www.mesogios.gr, www.vivleiodiktis.blogspot.gr, www.onestory.gr, www.antiepilogou.gr, www.fresh-magazine.net

Θα χαρεί να σας συναντήσει στα ηλεκτρονικά της σπίτια <http://evriam.blogspot.gr> και <http://politeiatiserilias.blogspot.gr> ή στο www.facebook.com/evridiki.amanatidou

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Ο ΗΛΙΟΣ ΠΟΥ
ΕΧΑΣΕ ΤΟ
ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ

Εικονογράφηση
ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Ευρυδίκη Αμανατίδου, Ο ήλιος που έχασε το δρόμο του
ISBN: 978-618-80220-8-9
Νοέμβριος 2012

Σχεδιασμός εξωφύλλου:

Ευγενία Παπαϊωάννου

<http://www.facebook.com/eugenia.papaiouannou.5>

Επιμέλεια-Διορθώσεις:

Ηρακλής Λαμπαδαρίου

iraklis.lampadariou@gmail.com

Σελιδοποίηση:

Κωνσταντίνα Χαρηλαβάνη

k.charlavani@gmail.com

Εκδόσεις Σαίτα

Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα

T.: 2510 831856

K.: 6977 070729

e-mail: info@saitapublications.gr

website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com).

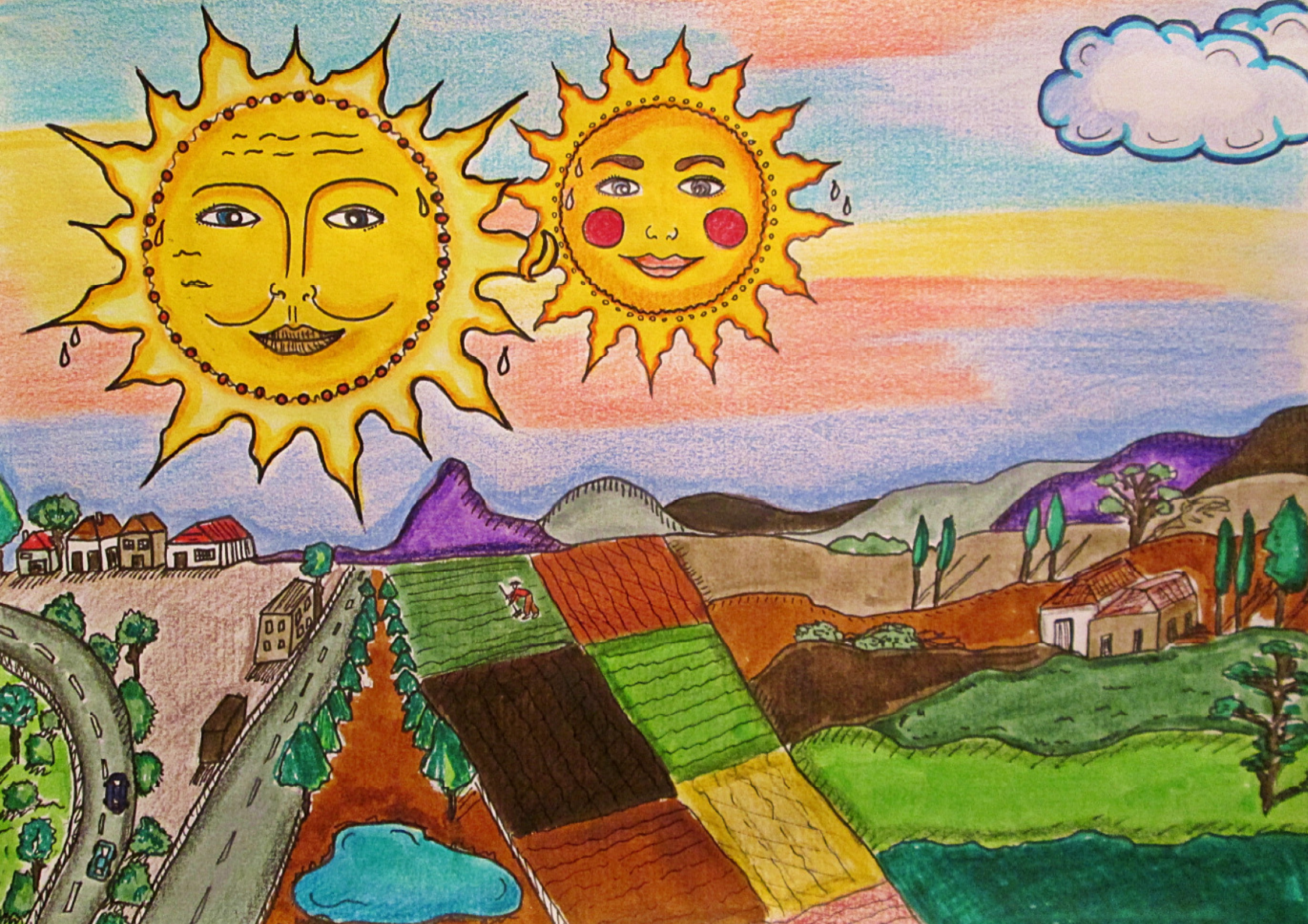

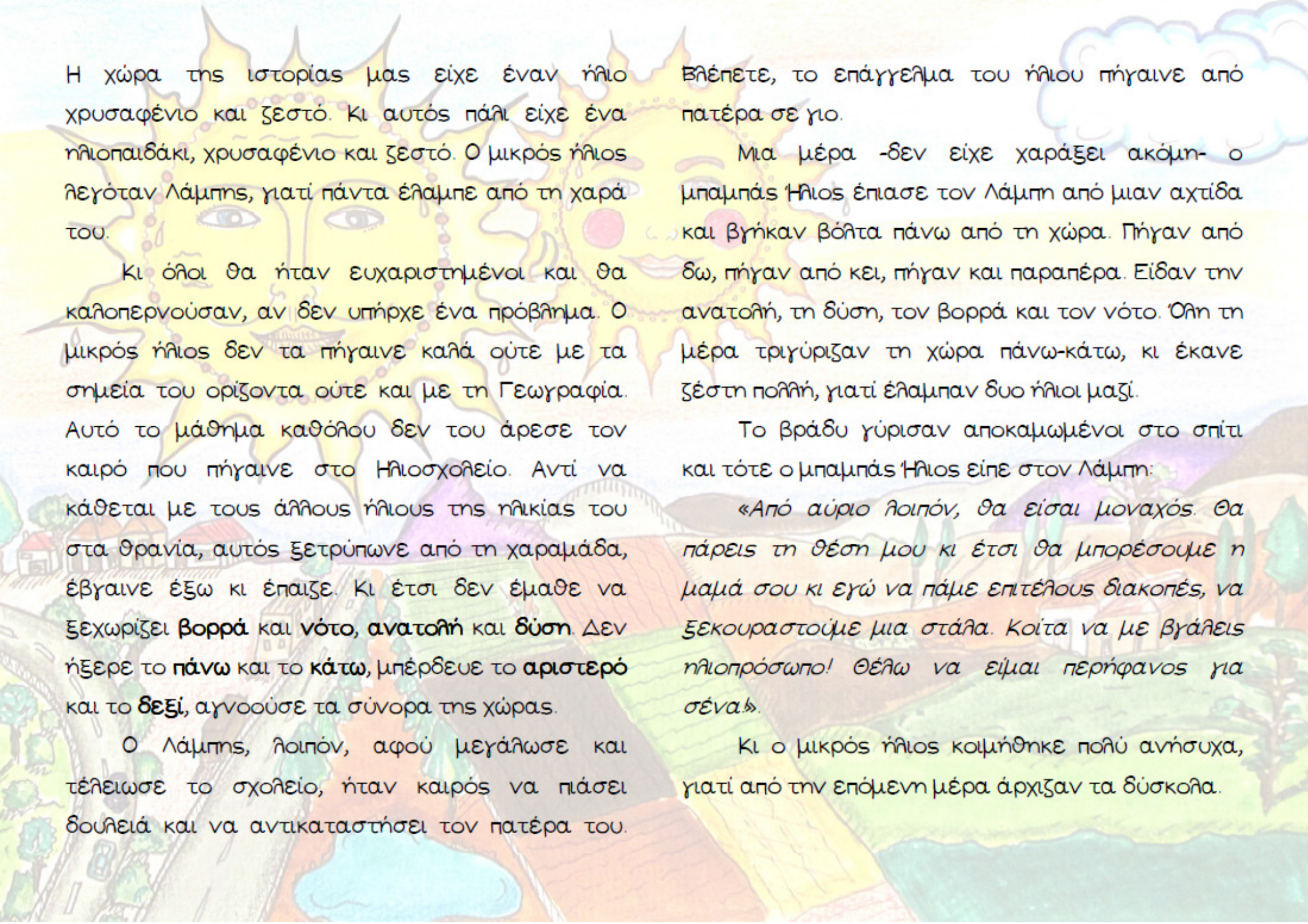
Άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική
χρήση
Όχι Παράγωγα Έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Η χώρα της ιστορίας μας είχε έναν ήλιο χρυσαφένιο και ζεστό. Κι αυτός πάλι είχε ένα ηλιοπαιδάκι, χρυσαφένιο και ζεστό. Ο μικρός ήλιος λεγόταν Λάμπης, γιατί πάντα έλαμπε από τη χαρά του.

Κι όλοι θα ήταν ευχαριστημένοι και θα καλοπερνούσαν, αν δεν υπήρχε ένα πρόβλημα. Ο μικρός ήλιος δεν τα πήγαινε καλά ούτε με τα σημεία του ορίζοντα ούτε και με τη Γεωγραφία. Αυτό το μάθημα καθόλου δεν του άρεσε τον καιρό που πήγαινε στο Ηλιοσχολείο. Αντί να κάθεται με τους άλλους ήλιους της ηλικίας του στα θρανία, αυτός ξετρύπωνε από τη χαραμάδα, έβγαινε έξω κι έπαιζε. Κι έτσι δεν έμαθε να ξεχωρίζει βορρά και νότο, ανατολή και δύση. Δεν ήξερε το πάνω και το κάτω, μπέρδευε το αριστερό και το δεξί, αγνοούσε τα σύνορα της χώρας.

Ο Λάμπης, λοιπόν, αφού μεγάλωσε και τέλειωσε το σχολείο, ήταν καιρός να πιάσει δουλειά και να αντικαταστήσει τον πατέρα του.

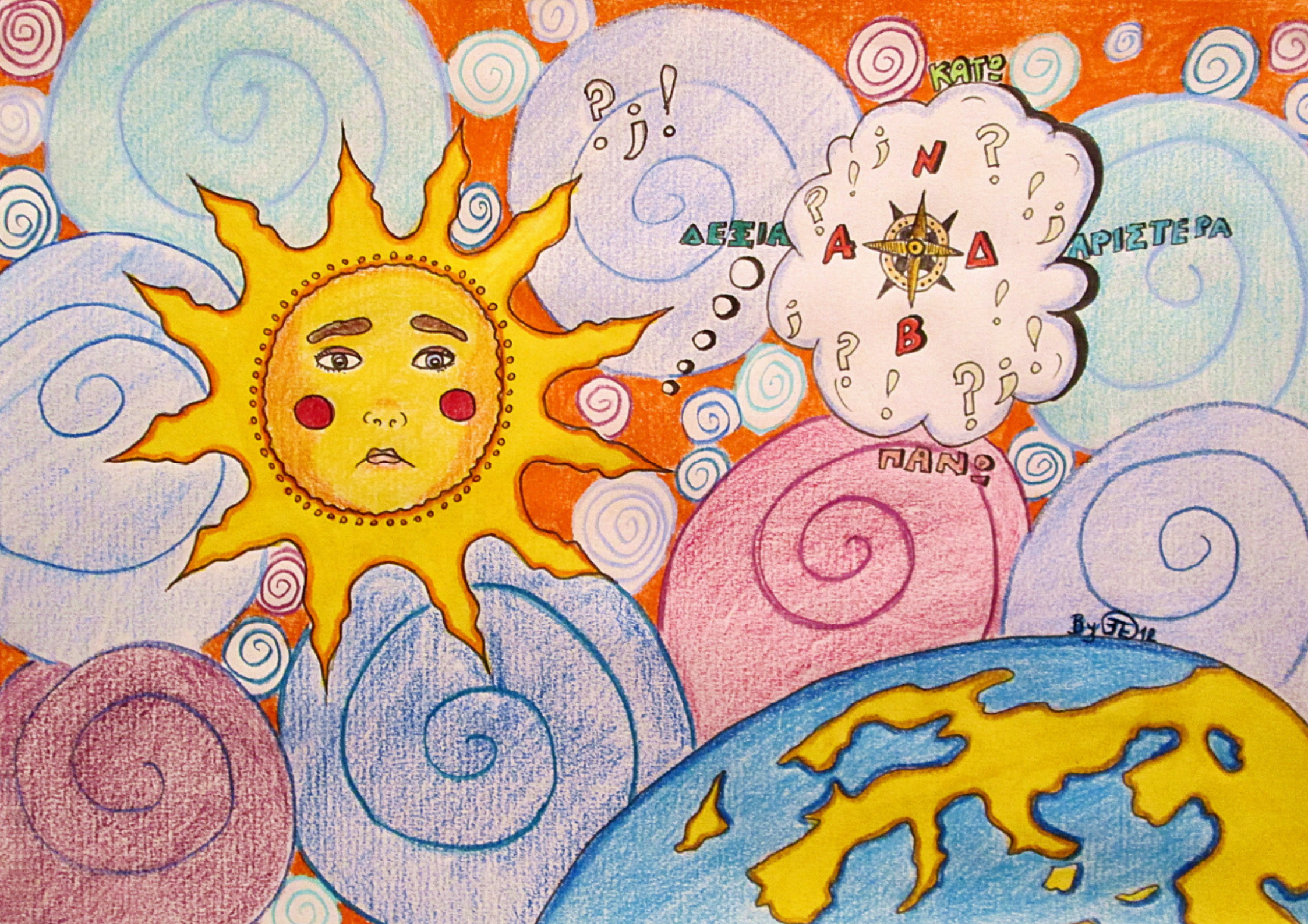
Βλέπετε, το επάγγελμα του ήλιου πήγαινε από πατέρα σε γιο.

Μια μέρα -δεν είχε χαράξει ακόμη- ο μπαμπάς Ήλιος έπιασε τον Λάμπη από μian αχτίδα και βγήκαν βόλτα πάνω από τη χώρα. Πήγαν από δω, πήγαν από κει, πήγαν και παραπέρα. Είδαν την ανατολή, τη δύση, τον βορρά και τον νότο. Όλη τη μέρα τριγύριζαν τη χώρα πάνω-κάτω, κι έκανε ζέστη πολλή, γιατί έλαμπαν δυο ήλιοι μαζί.

Το βράδυ γύρισαν αποκαμωμένοι στο σπίτι και τότε ο μπαμπάς Ήλιος είπε στον Λάμπη:

«Από αύριο λοιπόν, θα είσαι μοναχός. Θα πάρεις τη θέση μου κι έτσι θα μπορέσουμε η μαμά σου κι εγώ να πάμε επιτέλους διακοπές, να ξεκουραστούμε μια στάλα. Κοίτα να με βγάλεις ηλιοπρόσωπο! Θέλω να είμαι περήφανος για σένα!».

Κι ο μικρός ήλιος κοιμήθηκε πολύ ανήσυχα, γιατί από την επόμενη μέρα άρχιζαν τα δύσκολα.

ΔΕΞΙΑ

ΚΑΤΩ

A

B

N

Δ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΠΑΝΟ

By JEM

Και ήρθε η επόμενη μέρα, κι ο Λάμπης αγουροξυπνημένος, βγήκε στο μισοσκόταδο. Στην αρχή πήγαινε καλά και θυμόταν ό,τι του είχε πει ο πατέρας του. Είδε τα ψηλά βουνά της χώρας και πιο πέρα, τις καταπράσινες πεδιάδες. Είδε και τους αγρότες που ξεκίναγαν για τα χωράφια.

«Ὠραία!» είπε μόνος του. *«Καλά πάω».*

Συνέχισε τον δρόμο του χαρούμενος, δεν πέρασε ώρα όμως και κοντοστάθηκε αναποφάσιτος.

«Πού είπαμε είναι το αριστερά και πού το δεξιά; Είμαι στον βορρά ή στον νότο,».

Κοίταξε προς τα κάτω, δεν υπήρχε όμως κανείς να τον φωτίσει. Προχωρούσε στα τυφλά ώσπου μπερδεύτηκε περισσότερο.

«Αχ, Λάμπη», μονολόγησε, *«η Γεωγραφία ήταν χρήσιμο μάθημα τελικά».*

Ο μικρός ήλιος περιγλανιόταν με τις ώρες. Όταν κοίταξε το ρολόι του, είδε πως είχε φτάσει η

στιγμή να δύσει. Νυσταγμένος, κρύφτηκε πίσω από ένα βουνό και το έριξε στον ύπνο.

Στο μεταξύ, στη χώρα, πράματα και θάματα είχαν συμβεί. Οι άνθρωποι κόντευαν να χάσουν τα μυαλά τους. Αφού ο Λάμπης δεν ήξερε κατά πού πήγαινε κι έκανε του κεφαλιού του, άλλοτε ήταν μέρα κι άλλοτε νύχτα. Όσες δουλειές ξεκίνησαν δεν έλεγαν να τελειώσουν. Μια είχε φως και μια σκοτάδι. Και δεν ήταν και λίγοι αυτοί που φοβήθηκαν!

Πρωί-πρωί την επόμενη μέρα, ο Λάμπης ξύπνησε, χασμουρήθηκε, τεντώθηκε και σκαρφάλωσε το βουνό. Κοίταξε δεξιά κι αριστερά, τίποτα όμως δεν του φάνηκε γνώριμο.

Εκεί που ανέβαινε ψηλά και προχωρούσε, τον είδε μια γριούλα που τάζε τις κότες της.

«Από τη δύση ξεκινάει ο ήλιος σήμερα; Πάει, χάλασε ο κόσμος» μονολόγησε.

Σαν καλοκοίταξε όμως, αναγνώρισε τον μικρό ήλιο.

4: ΓΥΜΝΑΣΙΟ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

ΕΠΟΧΕ

ΨΩΜΙ
ΓΛΥΚΑ

By [initials] 12

«Μπα σε καλό μου, ο Λάμπης είναι! Βρε το κούτσικο! Χάθηκε, φαίνεται. Γι' αυτό έγινε τέτοια ανακατωσούρα ψες!».

Κι όσο γρηγορότερα μπορούσε, έτρεξε και το είπε στη γειτόνισσα, κι αυτή με τη σειρά της το πρόλαβε στην άλλη γειτόνισσα, κι αυτή στον γείτονα, μέχρι που το έμαθαν ο δάσκαλος, ο παπάς κι ο πρόεδρος του χωριού.

Ο πρόεδρος τηλεφώνησε στον δήμαρχο της κοντινότερης πόλης, κι αυτός με τη σειρά του στον νομάρχη, ο νομάρχης στον υπουργό, ώσπου έφτασε και στ' αυτιά του πρωθυπουργού.

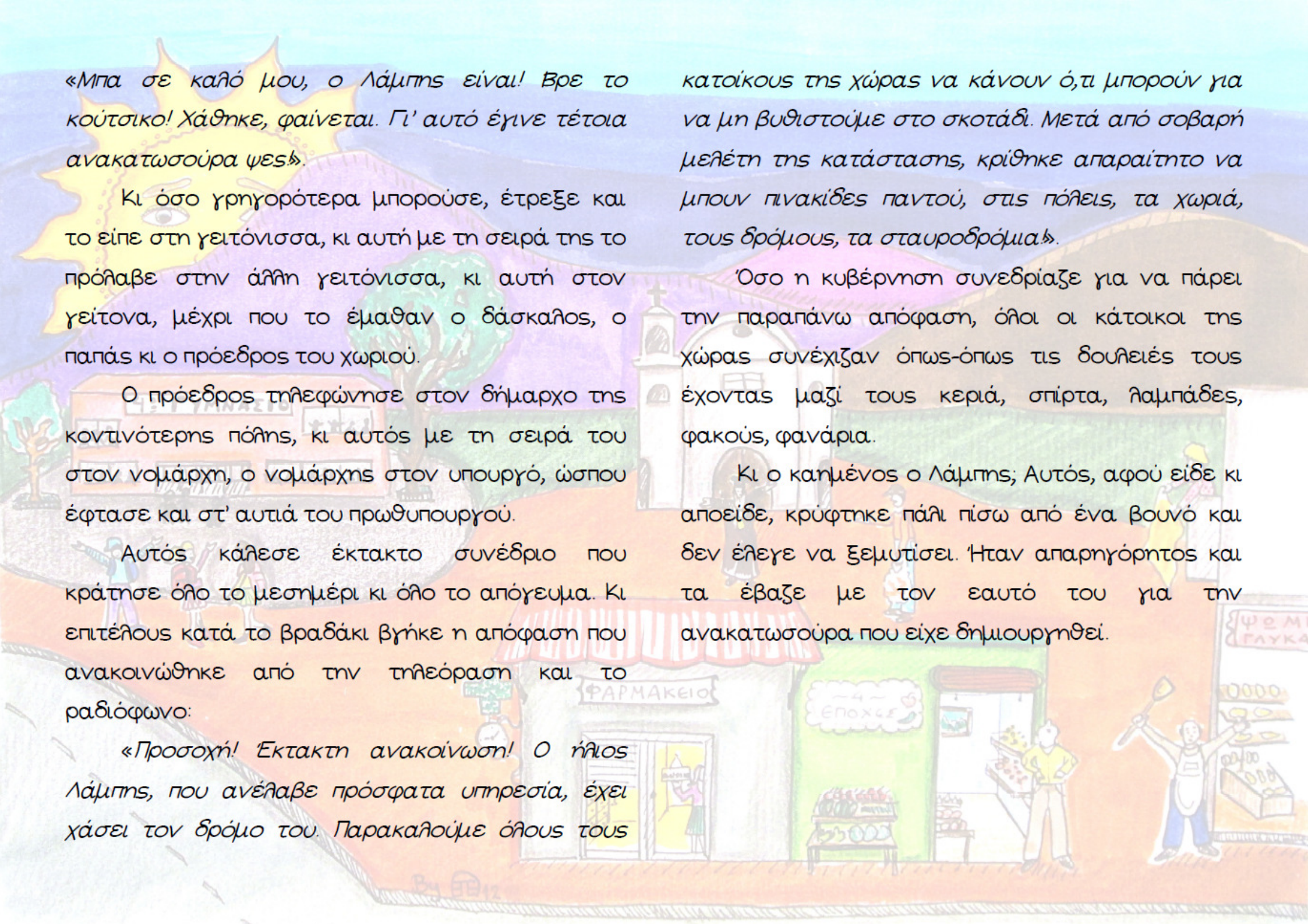
Αυτός κάλεσε έκτακτο συνέδριο που κράτησε όλο το μεσημέρι κι όλο το απόγευμα. Κι επιτέλους κατά το βραδάκι βγήκε η απόφαση που ανακοινώθηκε από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο:

«Προσοχή! Έκτακτη ανακοίνωση! Ο ήλιος Λάμπης, που ανέλαβε πρόσφατα υπηρεσία, έχει χάσει τον δρόμο του. Παρακαλούμε όλους τους

κατοίκους της χώρας να κάνουν ό,τι μπορούν για να μη βυθιστούμε στο σκοτάδι. Μετά από σοβαρή μελέτη της κατάστασης, κρίθηκε απαραίτητο να μπουν πινακίδες παντού, στις πόλεις, τα χωριά, τους δρόμους, τα σταυροδρόμια!».

Όσο η κυβέρνηση συνεδρίαζε για να πάρει την παραπάνω απόφαση, όλοι οι κάτοικοι της χώρας συνέχιζαν όπως-όπως τις δουλειές τους έχοντας μαζί τους κεριά, σπέρτα, λαμπάδες, φακούς, φανάρια.

Κι ο καημένος ο Λάμπης; Αυτός, αφού είδε κι αποείδε, κρύφτηκε πάλι πίσω από ένα βουνό και δεν έλεγε να ξεμυτίσει. Ήταν απαρηγόρητος και τα έβαζε με τον εαυτό του για την ανακατωσούρα που είχε δημιουργηθεί.

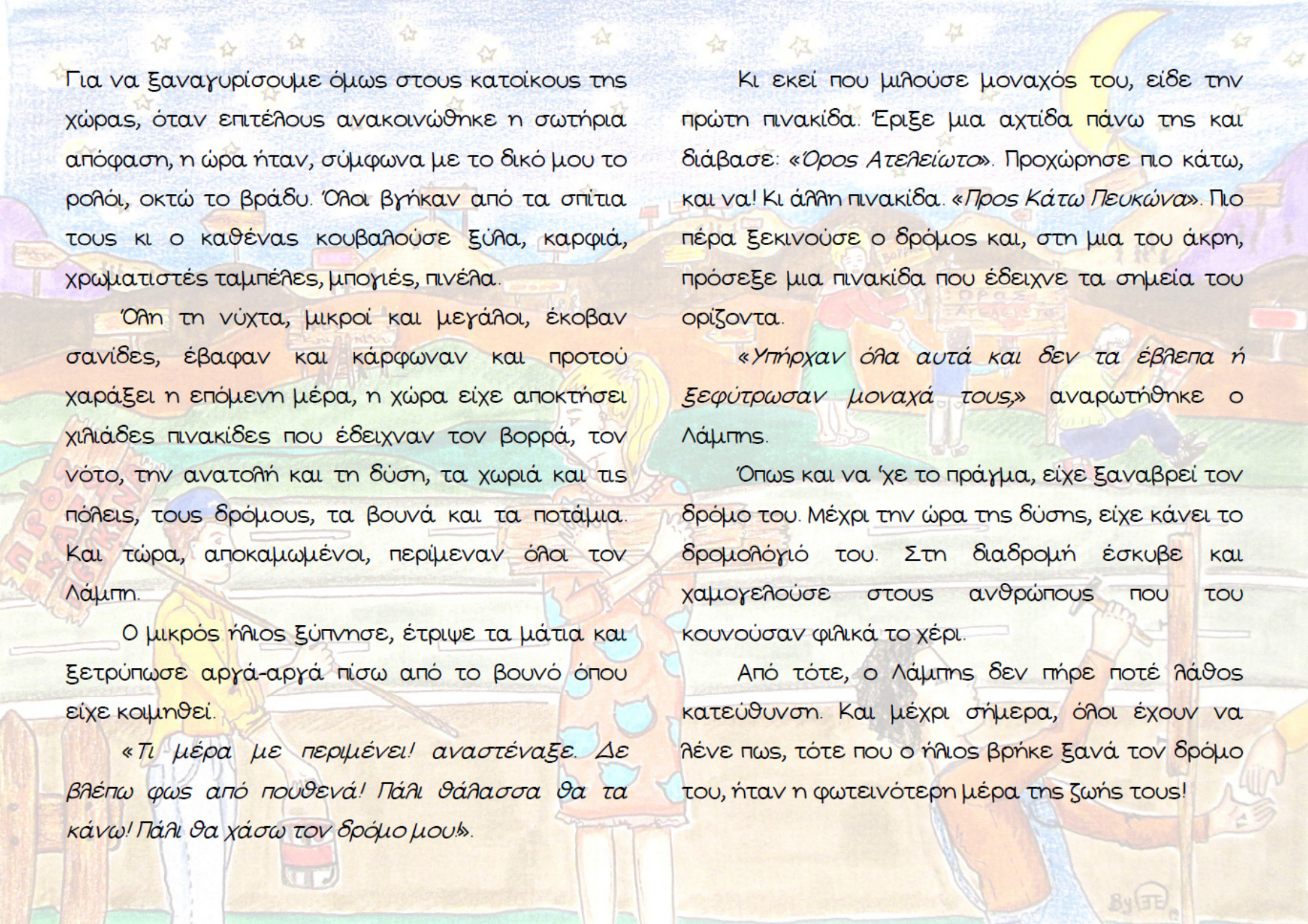
ΠΡΟΣ
ΚΑΤΟ
ΠΕΥΚΟΝΑ

ΠΡΟΣ
ΑΓΙΟΝ

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ
ΑΓΑΠΗ

By I.E.

Για να ξαναγυρίσουμε όμως στους κατοίκους της χώρας, όταν επιτέλους ανακοινώθηκε η σωτήρια απόφαση, η ώρα ήταν, σύμφωνα με το δικό μου το ρολόι, οκτώ το βράδυ. Όλοι βγήκαν από τα σπίτια τους κι ο καθένας κουβαλούσε ξύλα, καρφιά, χρωματιστές ταμπέλες, μπογιές, πινέλα.

Όλη τη νύχτα, μικροί και μεγάλοι, έκοβαν σανίδες, έβαφαν και κάρφωναν και προτού χαράξει η επόμενη μέρα, η χώρα είχε αποκτήσει χιλιάδες πινακίδες που έδειχναν τον βορρά, τον νότο, την ανατολή και τη δύση, τα χωριά και τις πόλεις, τους δρόμους, τα βουνά και τα ποτάμια. Και τώρα, αποκαμωμένοι, περίμεναν όλοι τον Λάμπη.

Ο μικρός ήλιος ξύπνησε, έτριψε τα μάτια και ξετρύπωσε αργά-αργά πίσω από το βουνό όπου είχε κοιμηθεί.

«Τι μέρα με περιμένει! αναστέναξε. Δε βλέπω φως από πουθενά! Πάλι θάλασσα θα τα κάνω! Πάλι θα χάσω τον δρόμο μου!».

Κι εκεί που μιλούσε μοναχός του, είδε την πρώτη πινακίδα. Έριξε μια αχτίδα πάνω της και διάβασε: «Όρος Ατελείωτο». Προχώρησε πιο κάτω, και να! Κι άλλη πινακίδα. «Προς Κάτω Πευκώνα». Πιο πέρα ξεκινούσε ο δρόμος και, στη μα του άκρη, πρόσεξε μια πινακίδα που έδειχνε τα σημεία του ορίζοντα.

«Υπήρχαν όλα αυτά και δεν τα έβλεπα ή ξεφύτρωσαν μοναχά τους,» αναρωτήθηκε ο Λάμπης.

Όπως και να 'χε το πράγμα, είχε ξαναβρεί τον δρόμο του. Μέχρι την ώρα της δύσης, είχε κάνει το δρομολόγιό του. Στη διαδρομή έσκυβε και χαμογελούσε στους ανθρώπους που του κουνούσαν φιλικά το χέρι.

Από τότε, ο Λάμπης δεν πήρε ποτέ λάθος κατεύθυνση. Και μέχρι σήμερα, όλοι έχουν να πένε πως, τότε που ο ήλιος βρήκε ξανά τον δρόμο του, ήταν η φωτεινότερη μέρα της ζωής τους!

Αγαπημένα μου παιδιά,

Μόλις γύρισα από τη γιορτή του Λάμπη! Πέρασαμε τόσο όμορφα που σας γράφω εδώ τι είδα αν θέλετε να κάνετε κι εσείς μια παρόμοια γιορτή.

Λοιπόν, όλος ο τόπος ήταν στολισμένος με μικρούς ήλιους. Είμαι σίγουρη πως φαντάζεστε πόσα υλικά είχαν χρησιμοποιήσει για τις κατασκευές, αλλά είμαι ακόμη πιο σίγουρη ότι εσείς δε θα σταθείτε μόνο στα χαρτόνια, το γκοφρέ χαρτί, τα κομμάτια από υφάσματα, αλλά θα μηχανευτείτε χίλιους τρόπους να φτιάξετε τον δικό σας ήλιο. Στο τέλος, έφεραν και τούρτα βέβαια. Επειδή όμως τα γλυκά τα τρώει κανείς με μέτρο, αν μου φτιάξετε καμιά τούρτα, πολύ θα ήθελα να είναι σαν ψηφιδωτό. Φανταστείτε έναν σκανταλιάρη Λάμπη πάνω σε χαρτόνι με πολύ μικρά βότσαλα ή μπαλιτσες από χαρτοπετσέτα. Αυτή τη μέθοδο δεν την έχω δοκιμάσει ακόμη, αλλά ξέρετε τι λέω; Θα πάρω μερικές χαρτοπετσέτες ή χαρτομάντιλα, θα τα βάψω με μαρκαδόρο ό,τι χρώμα θέλω, θα τα σκίσω σε μικρά-μικρά κομμάτια, μετά θα τα κάνω σαν σβώλους και θα τα κολλήσω σε χαρτόνι ή κομμάτια φελιζόλ.

Τι θα λέγατε να φτιάχνατε τις δικές σας πινακίδες; Στην τάξη σας και στο σχολείο σας, μπορείτε να κατασκευάσετε ταμπέλες που να δείχνουν πού βρίσκεται το κάθε τι. Πού είναι το γυμναστήριο, η βιβλιοθήκη, κλπ. Μπορείτε να τις στολίσετε και να τις κάνετε να δείχνουν όσο αστείες ή σοβαρές θέλετε.

Μπορείτε να φτιάξετε από παλιά ρούχα ή παλιά σεντόνια, στολές για να παίξετε την ιστορία του μικρού ήλιου.

Και φυσικά, μπορείτε να κάνετε το δικό σας μάθημα Γεωγραφίας.

Σας αφήνω προς το παρόν. Πάω να βρω τα γυαλιά ηλίου, γιατί ο Λάμπης έχει πάρει πολύ στα σοβαρά τη δουλειά του!

Ερίγρα

Αφήστε τα βιβλία
να πετάξουν
ελεύθερα!

www.saitapublications.gr

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαίτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαίτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σιρόκος της **φαντασίας**,
ο λιβάντες της **επιμονής**,
ο γραίγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαίτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε τα βιβλία να
πετάξουν ελεύθερα!

Η **Ευγενία Παπαϊωάννου** γεννήθηκε στην Καβάλα το 1982. Σπουδάζει ζωγραφική στη σχολή Βακαλό στην Αθήνα από το 2000 έως το 2003 (Ζωγραφική, Σκηνογραφία, Ενδυματολογία, Ιστορία Τέχνης, Θεωρία Τέχνης, Γλυπτική, Γραφιστική, Χαρακτική). Στη συνέχεια, σπουδάζει σχέδιο μόδας στη σχολή Βελουδάκη στην Αθήνα από το 2004 έως το 2006 (Σχέδιο Μόδας, Πατρόν, Υφασματολογία, Ιστορία Κοστουμιού, Αισθητική Αγωγή, Styling). Μιλάει Αγγλικά και Γαλλικά, ενώ έχει παρακολουθήσει μαθήματα

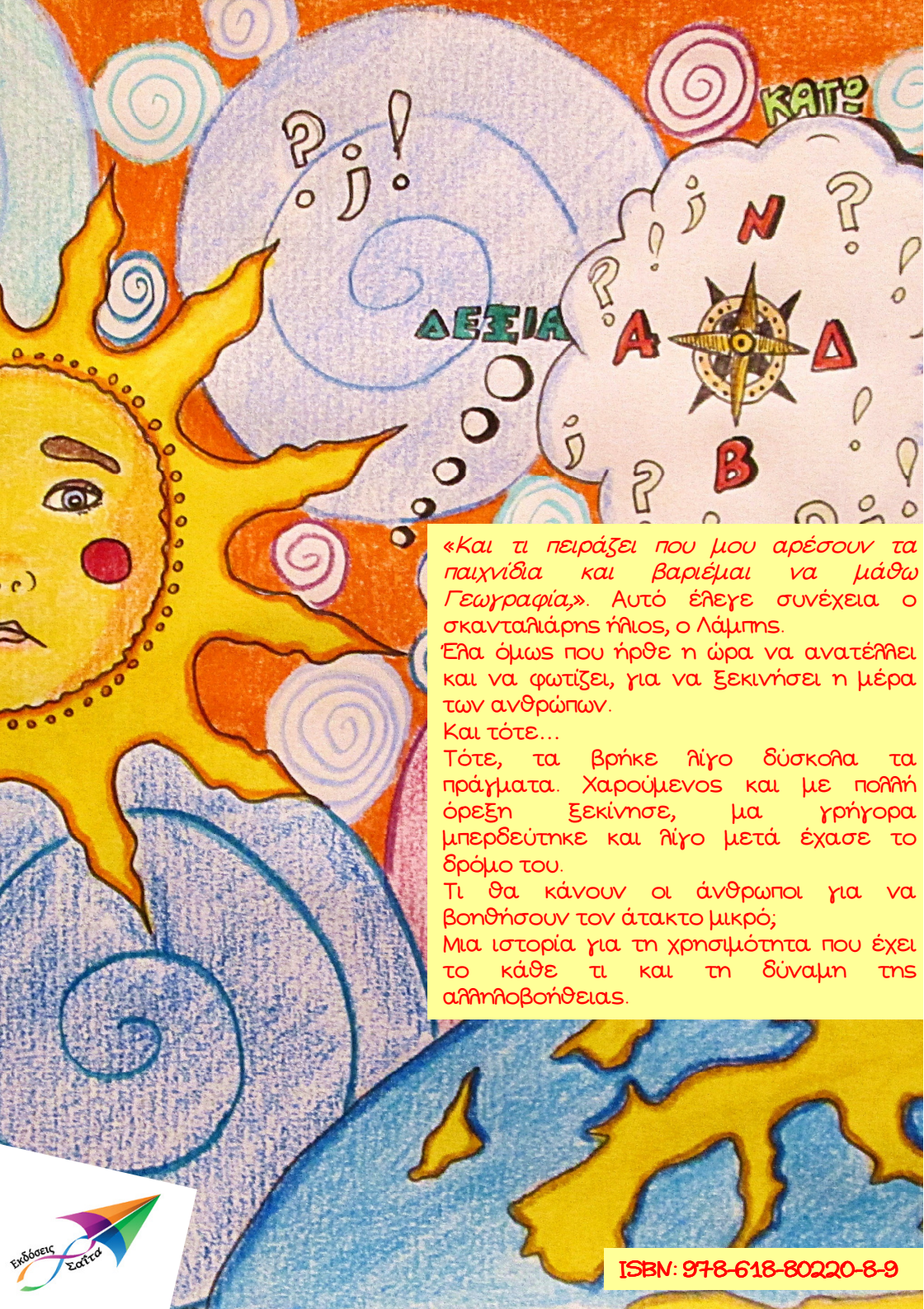
ηλεκτρονικών υπολογιστών καθώς και σεμινάρια φωτογραφίας (1ο Ευρωπαϊκό Βραβείο, Isle of Wight, UK, 1996).

Δραστηριοποιείται στον χώρο των περιοδικών μόδας ως stylist: Harper's Bazaar, KLIK, Gynaika, ΒΗΜAdonna, CELEBRITY, Pink Woman, Icons traveller's, STYLE FAQ. Συνεργάζεται με σχεδιαστές μόδας και επιμελείται fashion shows, video clip, βιτρίνες καταστημάτων. Διετέλεσε επικεφαλής 20μελούς ομάδας backstage στο 2ο Greek Fashion Week στο Ζάππειο, καθώς και habilleuse σε πολλές επιδείξεις μόδας στα πλαίσια των Ελληνικών Εβδομάδων Μόδας στην Αθήνα. Συνεργάζεται με την εταιρεία ενδυμάτων P&R Fashion (Anna Riska) ως σχεδιάστρια μόδας.

Λαμβάνει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής στην Αθήνα και στην Καβάλα, καθώς και στο πρώτο Athens Fringe Festival, στην Τεχνόπολις, στο Γκάζι. Τον Ιούνιο του 2011 πραγματοποίησε την πρώτη της ατομική έκθεση ζωγραφικής στη Δημοτική Καπναποθήκη Καβάλας και συμμετείχε με παρουσίαση της ατομικής έκθεσης και στο Φεστιβάλ Φιλιππων-Θάσου 2011.

Από το 2008 κατασκευάζει χειροποίητες τσάντες και αξεσουάρ. Το αμερικανικό site "Handbag Designer 101", παρουσίασε την Ευγενία Παπαϊωάννου ως Σχεδιάστρια της Ημέρας, προβάλλοντας τη χειμερινή συλλογή της από χειροποίητες τσάντες (Νοέμβριος 2011).

Παραδίδει μαθήματα ζωγραφικής σε παιδιά και ενήλικες.

ΔΕΞΙΑ

ΚΑΤΩ

A

N

Δ

B

«Και τι πειράζει που μου αρέσουν τα παιχνίδια και βαριέμαι να μάθω Γεωγραφία.» Αυτό έλεγε συνέχεια ο σκανταλιάρης ήλιος, ο Λάμπης.

Έλα όμως που ήρθε η ώρα να ανατέλλει και να φωτίζει, για να ξεκινήσει η μέρα των ανθρώπων.

Και τότε...

Τότε, τα βρήκε λίγο δύσκολα τα πράγματα. Χαρούμενος και με πολλή όρεξη ξεκίνησε, μα γρήγορα μπερδεύτηκε και λίγο μετά έχασε το δρόμο του.

Τι θα κάνουν οι άνθρωποι για να βοηθήσουν τον άτακτο μικρό; Μια ιστορία για τη χρησιμότητα που έχει το κάθε τι και τη δύναμη της αλληλοβοήθειας.